

บทบรรณาธิการ

คำถาม หลอกหลวงเอาเอกสารสัญญาของผู้อื่นไปจะเป็นความผิดฐานฉ้อโกงหรือไม่

คำตอบ มีคำพิพากษาฎีกาวินิจฉัยไว้ดังนี้

คำพิพากษาฎีกาที่ ๔๐๔๖๒๕๓๖

จำเลยตกลงให้ค่านายหน้าโจทก์ ๔๐,๐๐๐ บาท และได้บันทึกข้อตกลงไว้ในสัญญาฉบับที่อยู่กับโจทก์ ต่อมาจำเลยได้หลอกหลวงเอาสัญญาฉบับดังกล่าวไปจากนางอำนวยการบริหารโจทก์โดยทุจริต ทำให้โจทก์ไม่สามารถใช้เอกสารดังกล่าวในการดำเนินคดีแก่จำเลย การกระทำของจำเลยดังกล่าวเป็นความผิดฐานฉ้อโกงหรือไม่

เห็นว่า ความผิดฐานฉ้อโกงตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๓๔๑ นอกจากจะเป็นการหลอกหลวงผู้อื่นให้ทำ ถอนหรือทำลายเอกสารสิทธิแล้ว ยังบัญญัติว่าโดยการหลอกหลวงนั้นทำให้ได้ไปซึ่งทรัพย์สินจากผู้ถูกหลอกหลวงหรือบุคคลที่สามด้วย ทรัพย์สินนั้นหมายความรวมทั้งทรัพย์สินและวัตถุไม่มีรูปร่างซึ่งอาจมีราคาและถือเอาได้ และทรัพย์สินนั้นหมายความว่าวัตถุมีรูปร่าง ตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา ๑๓๗, ๑๓๘ ดังนั้น เอกสารสัญญาแม้จะเป็นเพียงกระดาษแผ่นเดียวก็ถือว่าเป็นทรัพย์สิน เมื่อจำเลยหลอกหลวงเอาเอกสารสัญญาของโจทก์ไปจึงครบองค์ประกอบของความผิดฐานฉ้อโกง

คำถาม ลูกจ้างมีหน้าที่นำเศษเหล็กไปส่งแก่ลูกค้าตามคำสั่งของนายจ้าง เอาเศษเหล็กไปขาย เป็นความผิดฐานลักทรัพย์หรือยกยอก

คำตอบ มีคำพิพากษาฎีกาวินิจฉัยไว้ดังนี้

คำพิพากษาฎีกาที่ ๑๕๗๙๓/๒๕๕๖

จำเลยทั้งสองเป็นลูกจ้างของโจทก์ร่วม มีหน้าที่นำเศษเหล็กไปส่งแก่ลูกค้าของโจทก์ร่วมตามคำสั่งของโจทก์ร่วม จำเลยทั้งสองจึงมีสิทธิเพียงยึดถือดูแลไว้แทนนายจ้างชั่วคราวในขณะที่ปฏิบัติหน้าที่เท่านั้น สิทธิครอบครองยังอยู่ที่โจทก์ร่วม การที่จำเลยทั้งสองเอาเศษเหล็กไปขาย จึงเป็นความผิดฐานลักทรัพย์นายจ้างหาใช่ความผิดฐานยกยอกไม่ ศาลฎีกามีอำนาจปรับบทลงโทษจำเลยทั้งสองให้ถูกต้องได้ไม่ถือเป็นการเพิ่มเติมโทษจำเลยทั้งสอง

